

III. Den Opstuvning, som fremkaldes ved Vindens Paavirkning paa den udstrakte Vandflade, kan under særlige Forhold blive ret betydelig. Saaledes iagttoges den 12. Marts 1896 ved Klinkerne udfor Skernaasens Munding under en nordvestlig Storm en Vandstand i Fjorden af + 4,47 Fod, medens Vandstanden ved Haurvig kun var 1,30 Fod og ved Ringkøbing 1,33 Fod, hvilket giver en Højdeforskel af over 3 Fod. Fjordens sande Vandstand var efter Beliggenheden af de tre nævnte Iagttagelsessteder paa det nærmeste + 2,37 Fod, og Opstuvningen udfor Skernaasens bliver derefter 2,10 Fod. Tabel C, Bilag 13, hvori er anført alle de i Tidsrummene 16. Januar 1884—31. September 1885 og 1. April 1892—31. Marts 1897 iagttagne Opstuvninger i Fjorden*), der have været 0,50 Fod og mere over Fjordens sandsynlige, sande Vandstand, viser imidlertid, at saa stærke Opstuvninger ere forholdsvis sjældne, idet de i et samlet Tidsrum af 2,735 Døgn kun ere indtrufne i 102 Døgn og kun undtagelsesvis, nemlig 12 Gange, have haft en større Varighed end et Døgn (74 Gange et Døgn, 9 Gange 2 Døgn, 2 Gange 3 Døgn og 1 Gang 4 Døgn). Endvidere fremgaar det af Tabellen, at Opstuvningens Størrelse kun 1 Gang har været 2 Fod og derover, ligeledes kun 1 Gang mellem 1,75 Fod og 2 Fod, 4 Gange mellem 1,50 Fod og 1,75 Fod, 2 Gange mellem 1,25 Fod og 1,50 Fod, 13 Gange mellem 1 Fod og 1,25 Fod, 21 Gange mellem 0,75 Fod og 1 Fod og 60 Gange mellem 0,50 Fod og 0,75 Fod.

IV. De fleste stærke Vinde blæse navnlig i Sommertiden fra Vest og forarsage saaledes fortrinsvis Opstuvninger i den sydøstlige Del af Fjorden. Dette fremgaar ogsaa af Tabel C, Bilag 13, af hvilken ses, at Klinkerne udfor Skernaasens Munding fremvise de fleste Opstuvninger over 0,50 Fod, nemlig 89 Døgn, medens Ringkøbing kun optræder med 6 Døgn og Haurvig med 7 Døgn.

V. Den Oversvømmelse, for hvilken Skernaadalens Enge i regnfulde Somre ere udsatte, og som, navnlig naar den indtræffer i Højbjergningstiden, foranlediger store Tab, afhænger lige saa lidt som Oversvømmelsens Varighed af en højere eller lavere Vandstand i Ringkøbing Fjord, men skyldes væsentlig den Omstændighed, at Aaløbene ikke ere i Stand til at bortføre de Vandmasser, som dels falde paa selve det paagældende Areal, dels strømme til dette fra Oplandet.

Undersøgelse af de forskellige Krav.

Efter saaledes i Korthed at have gennemgaaet Sagens Forhistorie og paavist 1) den til enhver Tid tilstedeværende Utilfredshed med Forholdene, 2) den Utrættelighed, hvormed der er fremsat Forslag efter Forslag baade af kyndige og ukyndige, og 3) den Kendsgerning, at intet af de fremkomne Forslag har formaet at samle alle i Spørgsmaalet interesserede, skal Kommissionen gaa over til at undersøge de forskellige Fordringers Berettigelse samt Muligheden for at kunne imødekomme dem.

De Ønsker og Krav, som i Aarenes Løb ere blevne fremsatte, ere følgende:

1. Ringkøbing Købstad har tilstræbt at komme i direkte Forbindelse med Havet.

2. Landbruget i Skernaadalen har ønsket en Sænkning af Vandstanden i Fjorden i den Formening, at der derved vilde kunne opnaas et forbedret Afløb fra Skernaasens, saa at den Oversvømmelse, hvorfor Skernaasengene i regnfulde Somre ere udsatte, om den end ikke helt kunde forebygges, dog skulde blive af kortere Varighed.

3. Landbruget omkring selve Fjorden, og da navnlig paa dennes østlige og sydlige Side, ønsker i Højbjergningstiden Sikkerhed imod Oversvømmelse af Engene, hidrørende fra høj Vandstand i Fjorden. Det kræver derfor Fjordens Vandstand sænket i Sommertiden, medens det dog i Efteraaret og Vinteren gerne ser Engene oversvømmede af det frugtbargørende, sliksliddige Havvand.

*) Fra 1. Oktober 1885 til 31. Marts 1892 er Vandstanden i Fjorden kun maalt ved Ringkøbing, saa at den Opstuvning, som Vinden har foranlediget, ikke har kunnet iagttages i dette Tidsrum.